

de spil

25

jaar later

+ programma voorjaar 2022

voorjaar 2022

7

COLUMN

Delphine Lecomte

9

MAATWERK

Nieuwe concerten in Trax

10

CONCERT

Bij Flip Kowlier valt september in de lente

15

THEATER

Jong talent uit Roeselare
Patricia Kargbo vertelt

13

EXPO Ter Posterie

Nick Ervinck

21

INTERVIEW

Laura Wandel
over haar film Un Monde

24

TUIN DER LUSTEN

Kasper legt het uit

26

INTERVIEW

Alexander Vantournhout en z'n gezelschap
not standing

De Spil cultuurcentrum
H. Spilleboutdreef 1 - Roeselare
051 265 700
info@despil.be - www.despil.be

dinsdag tot vrijdag:
10u tot 12u en 13u30 tot 17u*

bij voorstellingen: open vanaf een uur
voor aanvang van de voorstelling

* eventuele aangepaste openingsuren
op www.despil.be

—

Teaterkafée
051 244 833
info@teaterkafée.be - www.teaterkafée.be

dinsdag tot vrijdag: 11u30 tot 14u
ook open voor en na voorstellingen.

—

Redactie: Spil-team
v.u. Dirk Cornelis
Vormgeving & realisatie: communicatie De Spil
Met dank aan Oh My World & Com.com.com.

Foto cover Els Coppens
Illustratie confettimeisje: Sabien Clement
Illustratie kleurplaat: Redlobster

Colofon: Kabinet K © Kurt Van der Elst / Contre Jour © Bart Grietens / portret Alexander V. © Stefaan Beel / Flip Kowlier © Piet Stellaman / Circus Ronaldo © Tom Herbots / Delphine & Mauro (c) Johan Jacobs / Nachtdieren © Laure Anne Iserief / Geef mijn hand terug © FKPH / Nick Ervinck © Stefaan Beel / Spil medewerkers © Alain Monnens / Trax gebouw © Alain Monnens

de spil

met dank aan:

Alle data van de voorstellingen onder voorbehoud van eventuele wijzigingen omwille van corona-maatregelen.

25 jaar De Spil

**Warm. Avontuurlijk.
Wonderlijk. Trekkend.
Rakend.
Verrassend.
Open. Gedurfd.
Stralend.
Balancerend.
Verbindend.
Gastvrij.
Geëngageerd.
Stapelend.
Geven. Vurig.
Enthousiast. Divers.
Zoekend.
Lekker.
Kidsproof. Licht.
Samen. Onvergetelijk.**

Welkom!

(c) sabien clement

25 jaar De Spil, dat moet wel een
karrenvracht aan anekdotes,
straffe verhalen en
memorabele momenten opgeleverd
hebben.

Het Spilteam, van geroutineerde anciens tot nieuwe
collega's, van de balie tot backstage, van
programmatie tot communicatie, van catering tot
kafée..., vertelt.

We hebben alles in thematische rubriekjes en in
superlatieven gebundeld.

Geniet van de grote en kleine verhalen van 25
boeiende jaren waarin een unieke, collegiale
sfeer ontstond.

De personeelsfeestjes van De Spil zijn ook
legendarisch, maar misschien niet voor publicatie
vatbaar ;-)

Veel leesplezier!

In 25 jaar zijn heel wat nationale en internationale sterren de revue gepasseerd. Sommigen zetten zelfs hun eerste stapjes in of dankzij De Spil. /// Het grootste contrast staat volgens Pieter van de muziekprogrammatie op naam van Roméo Elvis (broer van Angèle). Net op het moment van zijn grote doorbraak, begin '17, trad hij op in Vooruit en Botanique, met tussen beide optredens door een historisch "Maatwerk"-concert voor 60 man, in het zaaltje van Pelzen in de Ardooisesteenweg. /// Ook een wereldster als Shirley Bassey vereerde ons met een bezoek, herinnert communica-

tiemedewerkster Stefanie zich. Samen met Helmut Lotti had zij de geheimste repetitie uit onze geschiedenis. Achter gesloten deuren én de pers mocht zeker niet vooraf ingelicht worden. /// Het snelst uitverkochte concert was dat van Clouseau in 2018. **Stefanie:** "Het zaalplan stond open op mijn computer en ik heb nog nooit zo snel de zaal zien vollopen." De recordtijd? Minder dan 3 minuten.

Danny Ronaldo

In mei schitteren Danny Ronaldo en zoon Pepijn in hun circustent op Roeselaarse bodem. In 'Sono io?' ('Ben ik dat?') gaan ze op zoek naar zichzelf en elkaar, en balanceren ze op de grens tussen de vreugde van hun hereniging en het verdriet van hun naderend afscheid. Want opvoeden, dat is loslaten. Geen autobiografie, maar toch heel oprecht en ontroerend. Circus Ronaldo vierde onlangs zijn 50ste verjaardag. Danny Ronaldo openhartig over het geheime recept voor een succesvol en langdurig bestaan en tips voor De Spil om er nog minstens 25 jaar aan te breien.*

"Ik kan het succes van Circus Ronaldo niet enkel aan mezelf toeschrijven. Wij hebben veel mooie momenten beleefd, maar we hebben ook moeilijke momenten doorsparteld. Als mens worden we door zoveel factoren beïnvloed en we liegen onszelf voor als we geloven dat we op alles controle kunnen uitoefenen. Volharding, in combinatie met geluk en puur toeval, zijn voor ons de kern van een gelukkig bestaan. Men zegt wel eens "niet zoeken, maar gevonden worden", en daar geloof ik sterk in. Elke nieuwe medewerker heeft ons iets bijgebracht; mensen die toevallig op ons pad kwamen voor een auditie, maken nu deel uit van onze vaste kern. Familie en vrienden waar we altijd op kunnen

rekenen zijn ontzettend belangrijk. Want door het toedoen van één enkele persoon had Circus Ronaldo nooit het equivalent van een gouden huwelijk bereikt."

Wat mogen we zeker níet doen bij De Spil, willen we er nog minstens 25 jaar bijdoen?

"Volg niet klakkeloos de laatste trends. Geloof niet dat je met je rug naar het verleden en met je gezicht naar de toekomst

staat, maar laat die periodes met elkaar smelten. Nieuw is niet per se beter, maar door krampachtig vast te houden aan het ver-

leden geraak je ook nergens. Wees kritisch en durf dingen anders te doen dan hoe je ze geleerd hebt. Neem bijvoorbeeld onze voorstelling 'Fidelis Fortibus': veel mensen hadden kritiek op hoeveel emotie eraan te pas kwam en stelden zich de vraag of we dit nog circus mochten noemen. Uiteindelijk hebben we dankzij onze moeder de Cultuurprijs van Barcelona in de wacht gesleept. Blindelings vertrouwen op het afgebakende en voorgerekauwde, is dus niet altijd zo'n goed idee."

Wat wens je de mensen van De Spil toe?

"Als ik vooruitblik op de komende 25 jaar, zie ik een sterk gedigitaliseerde wereld. De coronacrisis heeft dit in een stroomversnelling gebracht. Op zich niets mis mee, maar ik hoop dat de jongeren van vandaag nog steeds stil zullen worden als iemand een viool vastneemt en uit het niets begint te spelen. En ik hoop dat ze nog naar het theater zullen gaan en er de nodige aandacht kunnen schenken aan een spel van pakweg anderhalf uur. Kortom, ik wens De Spil de balans tussen tradities in eer houden en modernisering toe: een aangescherpt EQ is net zo belangrijk als een hoog IQ, dus laat dit niet los."

Sono io
CIRCUS RONALDO
13, 14 & 15 mei 2022
* locatie nog niet gekend

Het is misschien moeilijk te geloven maar in die 25 jaar zijn nog niet alle (woord)kunstenaars of artiesten hier de revue gepasseerd. Delphine Lecomte bijvoorbeeld staat hier in mei voor de allereerste keer op de Bühne met niemand minder dan Mauro Pawlowski als sidekick. We vroegen Delphine om haar gedachten rond de nakende eerste kennismaking te delen in een column. Gelukkig deed ze dat zoals verwacht in haar geheel eigen stijl.

“Mijn allereerste voordracht in het exotische allesbehalve boerse Roeselare.”

poëzie en live muziek / literatuur
DELPHINE LECOMPTE & MAURO
wo 18 mei 2022

Ik schrijf al smerige blasfemische gedichten sinds mijn vijfde levensjaar, maar pas op mijn 26ste begon ik mijn poëtische gedachten op de mensheid af te vuren. Met wisselend succes. Maar ik was als een kind zo blij toen ik op een dag het nieuws ontving dat het literaire tijdschrift De Brakke Hond twee gedichten van me wilde plaatsen. Ik belde mijn kille intellectuele neurotische aanbiddelijke grootmoeder op, maar ze begreep mijn vreugde niet. Ze dacht dat de vreugde megalomanie was, of erger: trots, narcisme. En dat zou ze nooit tolereren in haar moeilijke kleindochter die ze had opgevoed met strenge kastijdende katholieke hand. Ik verbrak de verbinding en kocht een pluchen impala om mijn bescheiden triomf te vieren. Ik woonde als een kluizenaar in Brugge, ik kende

“Ik was een bedeesde angstige argwanende eenzelvige vrouw en ik wilde mijn schrijftafel en mijn huis nooit verlaten.”

de literaire wereld niet. Ik was een anorectische drankzuchtige wereldvreemde egocentrische bipolaire navelstaarder. Ik wist niet dat een dichter een podium moest op klauteren en zijn/haar verzen al dan niet bulderend moest declameren. Dat wilde ik helemaal niet! Ik was een bedeesde angstige argwanende eenzelvige vrouw en ik wilde mijn schrijftafel en mijn huis nooit verlaten. Maar op een dag kreeg ik een vriendelijke uitnodiging van boekenwinkel De Zondvloed in Roeselare om aldaar mijn beperkte repertoire uit te proberen op een zeer klein veilig hoffelijk tam voorspelbaar publiek. De uitbater was één van de redacteurs van De Brakke Hond en daarom werd ik uitgenodigd. Samen met zeven andere sympathieke sukkelachtige dilettanten. Ik was nog nooit in Roeselare geweest, maar het sprak tot mijn verbeelding. Dat kwam zo: als kind groeide ik op in De Panne en daar had ik een rivale, een Nemesis. Het onschuldige kind heette Isabelle en ze was niet op de hoogte van mijn rauwe verschromende aversie tegen haar.

Isabelle had twee perfecte robuuste vlechten, een bloedmooie overbezorgde broer en een glanzend liefdevol ondubbelzinnig ouderpaar: apothekers. Isabelle was alles wat ik niet was: vlijtig, bevallig, onderdanig, eerlijk, behulpzaam, sportief, hoopvol, ambitieus, barmhartig, genereus en vergevingsgezind. Elke paasvakantie ging ze op vakantie naar Roeselare. Ik dacht: een kind als Isabelle gaat natuurlijk naar een hele luxueuze paradijselijke plek op vakantie. En dus werd Roeselare in mijn verbeelding een soort mengeling van Eden, Las Vegas en Saint Tropez. Groot was dan ook mijn ontgoocheling toen de oude kruisboogschutter (mijn geriatrische geliefde, muze en chauffeur) en ik Roeselare binnenreden en ik tot de vaststelling kwam dat er nergens apenbroodbomen, cactussen, goktempels, citroenhaaien, grizzlyberen, louches televisiepriesters en topless mandenweefsters te bespeuren waren. Roeselare leek nog het meest op Veurne: dof, kleurloos, kribbig, desolaat, spookachtig, gierig, achterbaks en gemeen. We reden langs cultuurcentrum De Spil en ik zei tegen de oude kruisboogschutter: 'Daar treden de echte kunstenaars op, de briljante nietsontziende visionaire schrijvers en de donkere gekwelde onweerstaanbare stand-up comedians waar ik zo enorm naar opkijk. Het was uiteraard valse bescheidenheid, ik zag mezelf toen al als een briljante nietsontziende visionaire schrijver en er was geen enkele levende Vlaamse kunstenaar waar ik ontzag voor had. De enige schrijvers waar ik naar opkeek waren allang dood: Walt Whitman, John Berryman, Emily Dickinson, Tennessee Williams, Arthur Rimbaud, Charles Baudelaire, Edgar Allan Poe, ... Ik spiegelde me vooral aan Emily Dickinson, omdat zij werd geplaagd door agorafobie en nooit haar knusse pastorale woning verliet. En ook omdat ze prachtige hartelijke begrijpelijke onsterfelijke verzen had neergepend. Toen vond de oude kruisboogschutter een illegale parkeerplek en we wandelden de laatste meters naar De Zondvloed. Ik was somber en de oude kruisboogschutter was goedgeluimd. Ik droeg erbarmelijk voor. Mijn stem trilde, mijn blad papier met handgeschreven gedicht beefde.

Ik zag zachte spottennij in de blikken van de mensen op de eerste rij, en hier en daar een zekere perverse ambigue bezorgdheid op de andere rijen. De Zondvloed was een kleine boekenwinkel en er waren slechts drie rijen, elke rij bestond uit zes klapstoeltjes. Zes maal drie is achttien, maar vier klapstoeltjes bleven onbezet. Veertien toeschouwers. Rotzakken. Ze waren lief achteraf, de toeschouwers. Ze vroegen me wanneer mijn eerste dichtbundel zou verschijnen. 'Nooit! Ik schrijf niet om gepubliceerd te worden en als een hansworst mee te draaien in het walgelijke kruiperige incestueuze literaire circuswereldje. Ik spuw op verwaande gevestigde schrijvers. Het zijn allemaal holle scrupuleuze dwergen en ijdeltuinen!!' In 2009 verscheen mijn debuutbundel, en daarna verscheen bijna elk jaar een dichtbundel. Ik begon vaker en vaker voor te dragen. Ik bleef worstelen met het podium. Ik droeg onwillig voor, als een panisch nachtdier-tje in een kooi. En ik bleef spuwen op de benepenheid en de doorzichtige vriendjespolitiek van kokette kleinzielige snoeverige afgunstige dichters onder elkaar. Toch moest ik tot de vaststelling komen dat ik ondertussen zelf deel uitmaakte van de door mij zo verguisde literaire wereld. Maar ik bleef een buitenbeentje en een raar fenomeen. Een buitenissig scharminkel, een orakel en een dorpsgeekkin. De podia en locaties waar ik mocht voordragen werden exotischer, comfortabeler, luxueuzer en prestigieuzer. Ik kreeg veel uitnodigingen om voor te dragen en het publiek smaakte mijn 'sonore integere pure authentieke' voordracht. Mensen raakten gecharmeerd door mijn verlegenheid en onbeholpenheid, mijn zelfspot en kinderlijke aarzelingen. Het was geen act. Het is geen act. Ik was zo en ik ben nog steeds zo: kwetsbaar, kortsellig, misnoegd, baldadig, puur en volstrekt weerloos. Maar ik kan ook een ettertje en een herrieschopper zijn. Een diva in hart en nieren. Wees gewaarschuwd!

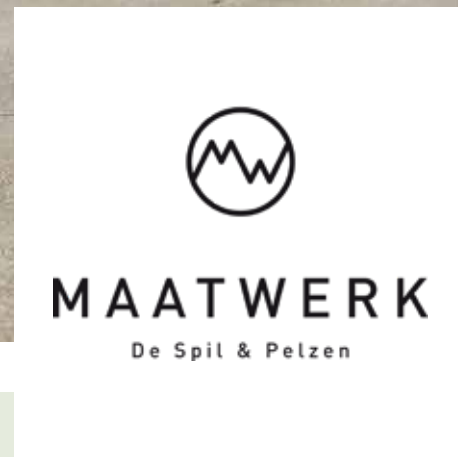
Delphine Lecomte

Sterren in De Spil

Artiesten zijn ook maar mensen, met hun grote en kleine kantjes. De liefste man is volgens velen Will Tura. Hij kent al zijn fans en ook **Astrid en Johan** van het Teaterkafé bevestigen dat hij tot 1 uur 's nachts blijft plakken om te signeren. /// De dankbaarste artieste is volgens **Bieke** (program-mator jeugd en dans) Anne Teresa De Keersmaeker. Na vergeefse pogingen via haar manager om de choreografe met haar gezelschap Rosas te programmeren, trok Bieke tijdens een voorstelling in Vooruit haar stoute schoenen aan en vroeg Anne Teresa De Keersmaeker of ze in De Spil wou dansen. En zo geschiedde. Achteraf stuurde de grande dame van de dans nog een bedankingsbrief naar Bieke. /// De meest norse artiest is volgens iedereen die erbij was, John Cale. Techniker **Andy** pikte hem op in Zaventem. De zanger ging op Andy's gsm zitten in de auto en toen die afging, weigerde de Welshman de gsm te nemen.

Bieke, programmatrice dans en jeugd

Onder de noemer Maatwerk organiseren Pelzen & De Spil clubconcerten in de TRAX zaal. In 2022 schakelen we een versnelling hoger en kan je alvast volgende bands in TRAX aan het werk zien:

Dit Amerikaans drieluik is één van de aanvoerders van de huidige neo-soul-generatie. Met hun alternatieve, laidback en funky R&B verovert Moonchild de harten van zowel pop- als jazzliefhebbers.

Dit instrumentale hiphop-trio brengt een mish-mash van jazz, groovy hip hop en freestyle funk, met humor en spelplezier dat er elke seconde van afspat. De Brusselse jazzband Bandler Ching opent de avond.

Kiefer Shackelford, aka Kiefer, is een soulvolle jazzpianist en producer uit Los Angeles. Maak je op voor het eerste Belgische concert van deze artiest die een brug slaat tussen hiphop, jazz, soul en funk.

Samen met zijn muzikanten komt Jan Verstraeten zijn debuutalbum voorstellen. Voor fans van filmische indiepop vol weelderige blazers en strijkers.

Eén van de gezichten van de nieuwe lichting Belgische jazz. Vorig jaar verscheen 'In Velvet', een gelaagd album dat zich als een warm deken om de luisteraar slaat en waarop rock ingeruild wordt voor elektronica.

In maart brengt Flip Kowlier eindelijk een nieuw soloalbum uit en dat komt hij in TRAX voorstellen.

De Gentse noise rockband staat bekend om zijn strakke grooves en spraakmakende live shows.

Acht jaar na 'Cirque' klopt Flip Kowlier eindelijk weer aan met 'September', een stilistisch gevarieerde plaat die diepgang koppelt aan luchtigheid. Dat belooft meteen het beste voor zijn terugkeer naar het podium.

Bij Flip Kowlier valt september in de lente.

Je solodebuut 'Ocharme', ik verscheen ruim twintig jaar geleden. Waar ben je intussen beter in geworden?

KOWLIER: "Ik doe nu harder mijn best, want ik besef hoezeer ik bof te kunnen leven van iets dat me gelukkig maakt. Dat hoop ik dus nog even vol te houden. Tegelijk heb ik geleerd in de dingen te berusten: ik hoef niet per se ieder jaar op Rock Werchter of Pukkelpop te staan. Ik heb fantastische jaren achter de rug, maar ik kijk toch liever vooruit."

Je speelt al twee decennia met dezelfde muzikanten. Hoe verklaar je die chemie?

"We schieten prima met elkaar op en delen hetzelfde less is more-gevoel. Ieder kent zijn functie, er zijn geen grote ego's in de groep en niemand voelt zich in creatief opzicht te kort gedaan. Alles gaat dus vanzelf."

Je zegt wel eens dat je je veeleer schrijver voelt dan muzikant.

"Doorgaans weet ik vooraf wat ik in mijn songs wil vertellen. Het verhaal is belangrijk, maar mijn teksten zijn nooit ingewikkeld en die eenvoud is een bewuste keuze. Ik doe zeker geen moeite om poëtisch uit de hoek te komen. Vaak maak ik mezelf wijs dat ik fictie schrijf, om dan achteraf vast te stellen dat er meer van mezelf in zit dan ik dacht. Maar uiteindelijk bepaalt de luisteraar zelf wat hij uit mijn liedjes haalt."

Je speelt in het huisorkest van De Ideale Wereld en sinds Cirque nam je platen op met 't Hof Van Commerce en Ertebrekers. Wat ligt je het best: werken in teamverband of in je eentje?

"Ik hou die projecten goed gescheiden: door met het ene bezig te zijn, kun je al verlangen naar het andere. Het voordeel van een band is dat je zelf de boel niet altijd hoeft te trekken. Dat neemt al heel wat druk weg. Ik word gelukkig omringd door zeer getalenteerde mensen en hun ideeënrijkdom werkt doorgaans verfrissend. Het nadeel is dan weer dat ik soms verplicht ben artistieke compromissen te sluiten. Als ik iets af-

wijs, moet ik er sowieso een goede reden voor hebben. Terwijl: op mijn eigen platen behoud ik altijd een vetorecht."

Is 'September' geen rare titel voor een plaat die in het voorjaar verschijnt?

"Voor mij markeert die maand telkens het begin en het einde van iets. Als kind zat ik op 1 september in de klas en dacht ik: 'Dit klopt niet. Hoe is dit in godsnaam kunnen gebeuren? Waar zijn die twee maanden gebleven? De hele vakantie was het slecht weer en nu komt plots de zon weer piepen'. September gaat dus minder over een periode dan over een gevoel."

Op je nieuwe plaat staan ook enkele donkere nummers, al relatieveer je die meteen. Blijkbaar hou je van het spanningsveld tussen het ernstige en het komische.

"Misschien omdat ik bang ben als een bleiter bestempeld te worden? Zo veel Vlaamse hipsters jammeren almaar over hun moeilijke jeugd of hun drinkgrage vader. Saai! Als ik over pijn schrijf, wil ik die tegelijk relativeren. Niet alleen voor mezelf maar ook voor de luisteraar. Ik heb zelf ook al diep gezeten, heb een angststoornis die ik redelijk goed onder controle heb. Maar als ik na zo'n lastige periode het hele plaatje overschouw, valt het allemaal wel mee. Vandaar de neiging de inrieste momenten in mijn songs consequent onderuit te halen."

Doordat je in het West-Vlaams zingt, heb je je commerciële plafond eigenlijk al bereikt. Blijven er nog grote ambities over?

"Ik heb altijd bewondering gehad voor Arno of Raymond van het Groenewoud, artiesten die een soort merk of een huis van vertrouwen zijn geworden. Raymonds carrière heeft ups en downs gekend, maar de man doet nog steeds precies waar hij zin in heeft. Er is een publiek voor en hij beleeft er plezier aan. Dat is een houding die mij tot voorbeeld strekt."

Dirk Steenhaut

Flip Kowlier
Trax, Roeselare
vr 29 apr 2022

Arvo Pärt / Gabriel Faure

REQUIEM

Een reis richting het eeuwige leven.

Het **Estonian Philharmonic Chamber Choir** pakt wereldwijd uit met muziek van Arvo Pärt. Samen met het **Symfonisch Orkest Vlaanderen** brengen ze ook Fauré's bekende Requiem.

do 17 feb 2022

Peer Gynt

Muzikale kaskraker en publiekslieveling:

het integrale meesterwerk van Grieg live op het podium door solisten van het **Vlaams Radiokoor en het Brussels Philharmonic**.

Acteur **Filip Jordens** vertelt samen met toneelgezelschap **Het Banket** terwijl kunstenares **Gerda Dendooven** beelden live op de scène creëert.

za 2 apr 2022

Tussen september 2020 en november 2021 kochten jullie er samen

Een Plusticket is een kaartje dat je kan kopen aan 7 euro. Hiermee schenk je een ticket aan een organisatie die zich inzet voor personen in kwetsbare situaties.

Deze organisaties kiezen dan een voorstelling uit om met hun leden in groep bij te wonen.

Zorgpunt N en Jakedoe kwamen met families naar voorstellingen in Hagelslag tijdens de herfstvakantie, De Praatwijzer woonde Almeraya Flamenca bij, 't Hope kwam naar Animal Farm, Bart Peeters en familie-voorstellingen...

Wil je ook een Plusticket kopen, dan kan je bij het afrekenen van jouw bestelling de keuze maken om er een extra aan jouw winkelmandje toe te voegen.

Amelie

Welk nieuws heeft je recent
boos of bang gemaakt?

Het eindeloze
corona/lock-
down nieuws.

Waar in onderscheid je je
van anderen?

Mijn rijks-
registernummer.

Wat is je meest
onhebbelijke
karaktertrek?

Het feit dat ik
geen
onhebbelijke
karaktertrekken
heb.

Welke posters hingen als
kind in je slaapkamer?

Een poster van
Frank & Frey.

Welk kunstwerk heeft je het
meest geraakt?

De film
Frank & Frey.

Wanneer heb je voor het laatst gehuild?
Gelukkig al lang geleden.

Waar heb je het meeste spijt van?
Ik heb van weinig tot niets spijt.

Welk talent wil je graag bezitten?
Kunnen zingen.

Welke fouten blijf je maken?
'Ik doe dat morgen wel'

Wat zou je voor geen miljoen willen doen?
2 miljoen afgeven.

Wat is je dierbaarste bezit?
Mijn hond, Duvel. En mijn knuffel
in mijn bed, Pipo.

Wat heb je geleerd in het leven?
Dat het eigenlijk allemaal niet veel
uitmaakt. We lopen hier allemaal
ook gewoon maar wat rond.

Hoe wil je herinnerd worden?
Als iemand die niet goed is in het
oplossen van vragenlijsten.

stand-up / comedy
Zwaar Leven
AMELIE ALBRECHT
za 30 apr 2022

Nick Ervinck

“De focus zal voornamelijk op tekeningen liggen”,

geeft Nick Ervinck mee. “Mensen kennen mij voornamelijk van de monumentale, gele sculpturen, die onmiskenbaar deel uitmaken van mijn DNA. Maar dit keer wil ik eens een andere passie delen. Al zullen er wel sculpturen en 3D-prints aanwezig zijn, toch trek ik hier voluit de kaart van illustratie.” De expo in Ter Posterie is de eerste in een reeks van vier tentoonstellingen, waarbij de kunstenaar vervolgens naar de Sint-Jacobskerk in Gent, de K.E.R.K. in Sint-Pieters-Kapelle en het Park ter Beuken in Lokeren trekt.

De primeur van z'n nieuwste boek geeft Ervinck als cultuurambassadeur
aan Roeselare.

Hij komt z'n monografie persoonlijk voorstellen in Ter Posterie en zal er eveneens lezingen geven. “Ik kan al meegeven dat het een vervolg wordt op mijn eerste boek, ‘GNI_RI_2014’, en dat het werken zal bundelen van de afgelopen zeven jaar. Als knipoog naar mijn liefde voor al wat digitaal is, gebruik ik een soort codetaal om mijn creaties te benoemen, wat bij dit boek net zo zal zijn. Al verklap ik de exacte titel liever nog niet.” Ook jonge creatievelingen zijn meer dan welkom, want voor hen heeft de artiest leuke workshops in petto.

Graag al een voorproefje van Ervincks oeuvre? Afgelopen oktober lanceerde hij met z'n studio ‘Museion’, een virtueel museum waar je 25.500 vierkante meter aan kunst beleeft. “Je ziet er een 300-tal van mijn eigen werken, die in dialoog treden met historische stukken uit musea zoals het Louvre, het MET en The British Museum. Het museum is gratis toegankelijk via mijn website: geniet ervan om even rond te struinen en kunst vanuit een ander perspectief te ervaren.”

kunst + erfgoed. huis

≈terposterie

expo NICK ERVINCK / illustratie en 3D-kunst 6 mei > 5 juni 2022
Ter Posterie Oostrat 35 Roeselare

Andy en Kurt, techniekers

Artiesten komen van heinde en verre naar Roeselare en gebruiken daar soms de vreemdste voertuigen voor. Zo kwam het eenmancircus Plusminus helemaal uit Limburg op... een tractor. Dat zorgde voor de grootste vertraging ooit volgens techniekers Jonas en Andy. Twaalf uur later dan verwacht kwam de man aangereden met achter zijn tractor een tent, een woonwagen, een caravan, een remorque... Er moest de hele nacht doorgewerkt worden om de tent op te zetten voor de grote stoorring. /// 'Er staat een paard in de hal', jaja, een paard in de hal van De Spil, herinnert Bieke zich. De kinderen waren danig onder de indruk dat ze het echte paard van Pippi Langkous konden zien. /// Een kapotte Opel Kadett is wel het origineelste muziekinstrument waar Wim, toneelmeester, voor moest zorgen. Een Duitse percussiegroep klopte de auto nog meer tot schroot, waarna de schroot-handelaar het wrak opnieuw kon ophalen.

Topcast (o.a. Tom Van Bauwel die we kennen van 'Black Out') duikt in de wereld van topauteur Ernest Hemingway.

De reuzendoder
THOMAS JANSSENS
vr 4 maa 2022

Wat drinkt de cast van 'De reuzendoder'?

ELIZA STUYCK:

Zomer: een pastis (liefst 51 of Henri Bardouin) met drie ijsblokken in een kommetje, een mooi kannetje met water en een lange lepel waarmee ik het ijs in mijn pastisglas kan leggen. En dan wat petanquen ofzo. De rest van het jaar: prosecco / cava / champi / ... iets met bubbels zonder iets erin in een mooi coupe-glaasje met lage steel.

KATELIJNE VERBEKE:

ik drink graag een glas Rioja op een Spaans terras, ver van de costa's, bij valavond...

TOM VAN BAUWEL:

zonder twijfel: Cuba Libre! En zo zitten we meteen in de sfeer van Hemingway... De mix van cola, rum en limoensap in een longdrinkglas werd geboren in een kroeg in Havana, de hoofdstad van Cuba, tijdens de Spaans-Amerikaanse oorlog. Een kapitein zou die kroeg zijn binnengestapt en een cocktail besteld hebben volgens bovenstaand recept. De aanwezige soldaten volgden zijn voorbeeld en...het viel in de smaak. Tijdens het drinken zou men vervolgens "Cuba Libre" zijn gaan roepen en zo was de naam geboren.

EVELIEN BOSMANS:

pisco sour
50 ml Pisco (te koop bij de betere slijterij)
35 ml vers limoensap
15 ml suikersiroop
35 ml eiwit
Ijsblokjes
Chuncho Bitters
Optioneel: kaneel
ergens op een strand onder een palmbom

MIEKE DE GROOTE:

Whiskey sour vind ik heerlijk. Ik heb hem zelf nooit gemaakt maar ingrediënten zijn volgens mij Whiskey of bourbon, suikerstroop, citroensap en eiwit. Dit het liefst geserveerd in een mooi elegant cocktailglas.. Ik drink het graag in het Jazzcafé De Archiduc in Brussel, op een zondagmiddag, terwijl er een band speelt.

THOMAS JANSSENS:

een alcoholvrije sportzot onder het helpen huiswerk maken van mijn oudste.

Jong talent uit Roeselare

Patricia Kargbo vertelt:

Het begon voor mij allemaal in de academie, hier in Roeselare. Ik volgde er notenleer en dictie. Ik besloot verder te gaan in voordracht en toneel. Dit waren de lessen waar ik mij helemaal kon uitleven. Toen botste ik op een auditie voor de voorstelling 'Merci Facteur'. Een voorstelling van De Spil, de eerste waarin ik zou spelen. We speelden in het toen nog bouwvallige Trax en in Duinkerke. Ik kreeg de smaak te pakken. In datzelfde jaar ging ik woordkunstdrama op de Kunsthumaniora in Brugge volgen. In het laatste jaar speelde ik in de jongerenproductie 'Bekdash' van Theater Antigone. In 2016 mocht ik in september beginnen aan het RITCS in Brussel.

Ik had geluk om tijdens mijn stages mee te mogen werken aan twee projecten. 'Vita siyo muchezo ya watoto (oorlog is geen kinderspel)' een co-productie van Théâtre & Réconciliation en de KVS. Deze voorstelling werd gemaakt met ex-kindsoldaten in de streek van Goma (Democratische Republiek Congo). We speelden de voorstelling eerst daar om daarna in Vlaanderen te touren. Daarna liep ik stage in 'Métisse' van Theater Antigone. Het einde van mijn opleiding viel helaas wat in duigen doordat de eerste coronagolf ons land overspoelde. Dus ben ik samen met mijn klas in een heel minimaal en klein project afgestudeerd voor beperkt publiek.

Daar stond ik dan, net afgestudeerd in een wereld die helemaal dicht was. Het was even navigeren en bedenken wat het volgende is dat je dan gaat doen. Ik gooide me op mijn educatieve master, werkte mee aan de podcastreeks 'De Hartstocht' van Compagnie Cecilia en speelde afgelopen zomer in 'TEN OORLOG III' van Camping Sunset. Samen met Gina Beuk, Lucie Plasschaert en Iris Donders richtte ik Atelier GLIP op. Onze paden zijn elkaar min of meer toevallig gekruist. We zijn (net) afgestudeerd van verschillende scholen en opleidingen.

'NACHTDIEREN' wordt onze eerste voorstelling. We maken die onder de vleugels van EIGEN KWEEK, een provinciaal programma dat jonge makers de kans geeft een productie te maken. We repeteren op verschillende plaatsen en eindigen in De Spil waar we samen met de ploeg van De Spil alles laten samenkomen en in première gaan.

De voorstelling speelt zich af in een nachtwinkel, waar een andere wereld ontluikt onder de verandering van het licht. Telkens wanneer het belletje gaat, is het afwachten wie naar binnen komt en welke verborgen verlangens die met zich mee brengt.

Als je wil weten wie er allemaal langs komt, dan moet je maar komen kijken!

Patricia Kargbo

Nachtdieren / theater
Atelier GLIP
vr 11 feb 2022

Patricia Kargbo

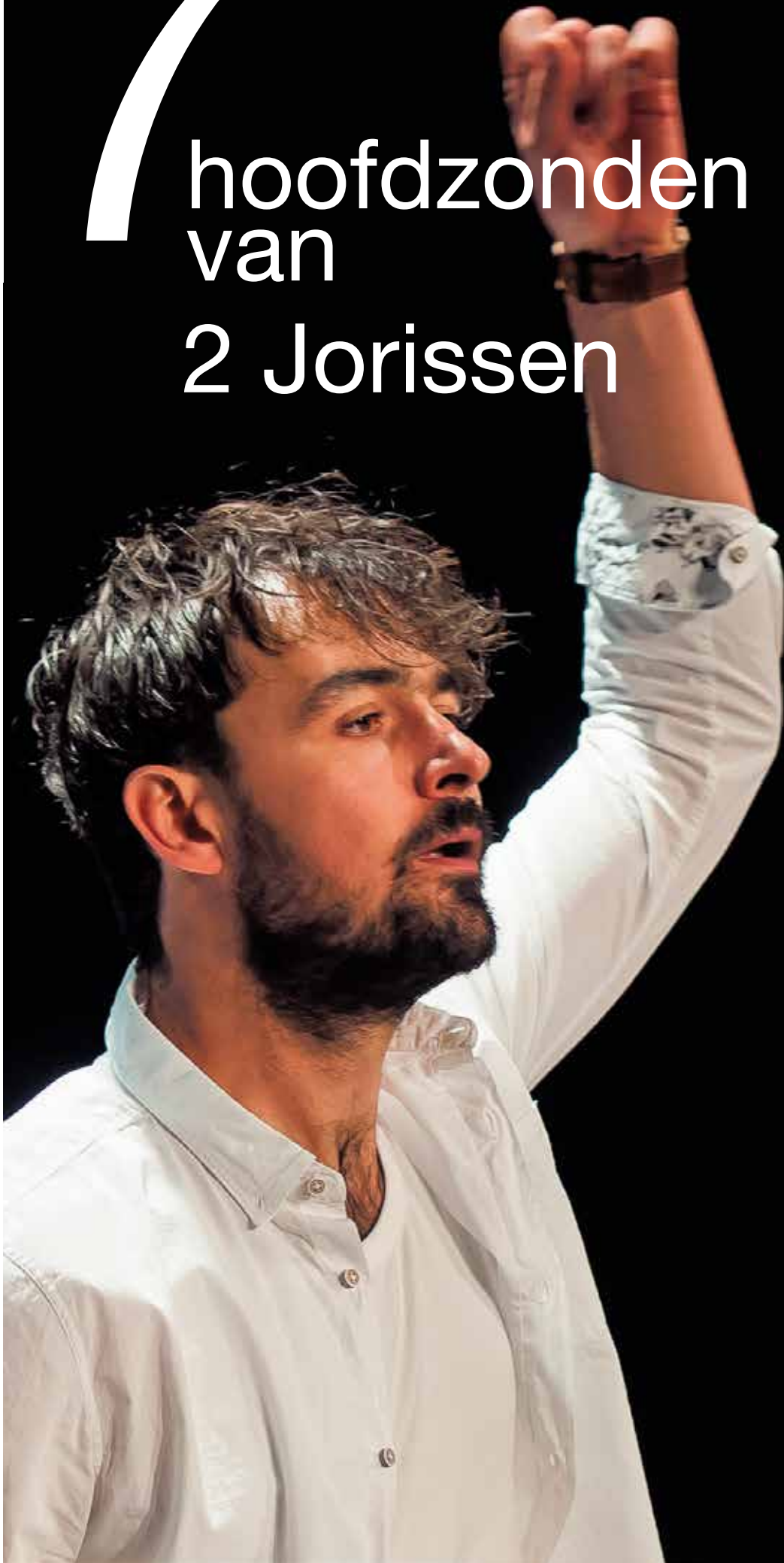

Sterren in De Spil

Sterren zijn ook idolen en als grote 'Thuis'-fans waren **Griet en Els** in de wolken met de komst van Pol Goossens alias Frank van Simonneke. Toen **Els** naar Pols loge ging, deed die de deur open in zijn onderbroek /// Het kan nog straffer: toen **Sandra** de mannen van Kommil Foo bloemen ging geven op het podium, stonden ze daar in kamerjas. Met niets onder! /// Grafisch vormgeefster **Greet** kreeg het mooiste verjaardagscadeau van Tom Barman tijdens RSL Jazz. Op haar verjaardag (toevallig ook Moederdag) en na zichzelf moed ingedronken te hebben, stapte ze op de Taxiwars-frontman af om samen voor de foto te poseren. "Ik heb hem eens goed vastgepakt, het was een mooie afsluiter van mijn verjaardag." /// Ook **Anja** mocht ooit met een icoon optrekken: de Franse zanger Julien Clerc. Ze herinnert zich zijn manager die de langste wimpers ooit had en het sympathieke bedankingskaartje dat ze achteraf kreeg /// Techniker **Andy** vroeg nooit een selfie met artiesten, maar toen Europees president Herman Van Rompuy langskwam met bodyguards, kon hij het niet laten.

7 hoofdzonden van 2 Jorissen

GRAMSCHAP

Eén gramschap, twee gramschappen.

Wat maakt jullie ongelofelijk boos? Waarvoor zouden jullie willen vechten?

Joris: Niet dood gaan.

Joris: Ik word boos van file en op mijn kinderen als ze niet luisteren of mij negeren. Negeren dat vind ik verschrikkelijk. Als ik de Tien Geboden zou moeten maken, zou eentje zeker zijn, jij zult niet negeren. Gelukkig wil ik alle gevechten doorstaan voor mijn kinderen.

TRAAGHEID

Volgens Moritz Lazarus, een Joods filosoof, kan uit traagheid ook vlijt ontstaan.

Waar kunnen jullie uitgebreid de tijd voor nemen zonder schuldgevoel?

Joris: Niets doen. Ik geloof in de theorie dat je door ruimte in te bouwen voor niets, sneller tot iets komt. Daarom zijn treinritten zo leuk. Pauzes worden ondergewaardeerd.

Joris: Voor mensen die mij nodig hebben en voor Clouseau.

GULZIGHEID

Als je gulzigheid als gretigheid omschrijft, dan wordt dat plots iets positiefs. Waar zijn jullie gulzig naar? Waar krijgen jullie niet genoeg van of zouden jullie niet genoeg van willen krijgen?

Joris: Humor. Misschien heeft het met de dramatische tijden te maken, maar ik merk dat ik verlang naar lichtheid. In staat zijn met dingen van uzelf en rondom u te kunnen lachen. Als hulpmiddel om loodzware materie licht te maken en zo er mee aan de slag te kunnen gaan. En niet te verzanden in een loodzware serieus die meer deprimeert dan activeert.

Joris: Ontmoetingen, daar kan ik geen genoeg van krijgen en Eels, die mag voor eeuwig blijven doorgaan.

HOOGMOED

Pas op voor hoogmoed en een laag zoldertje. Voor je het weet heb je een bult op je kop.

Of hoort een kleine bult op je kop er soms gewoon bij?

Joris: Ja. En nee. Durven is belangrijk, falen ook. Langs de andere kant wijst deze crisis er misschien op dat we als mensheid niet alles in de hand hebben. Ik vond het soms mooi om zo veel mensen te zien die het niet meer weten. Niemand weet het nog. De politiciers weten het niet. De experts weten het eigenlijk ook niet: 'We gaan niet vooruitlopen want we weten het niet. We denken zo, maar eigenlijk weten we het niet.'

Ik vind dat schoon. Ik vind dat nederig. Eerlijk. Bevrijdend.

Joris: Hoogmoed hoort bij de falende mens, dat maakt ons zo schoon. Lang leve de hoogmoed en de val en daarna weer opstaan. Ik voel een lied opkomen.

HEBZUCHT

Wat verzamelen jullie schaafteloos en zonder remmingen?

Joris: Herinneringen. Al vergeet ik soms waar ik ze gelegd heb.

Joris: Boeken, tonnen, over gelijk wat en kinderen, die verzamel ik ook.

JALOEZIE

Een goeie jaloezie houdt de zon buiten!

Waarop of op wie kunnen jullie wel eens jaloers zijn?

Joris: Mensen die niet twifelen. Al zou ik het twifelen te hard missen.

Joris: Op mensen die in het hier en nu kunnen leven, die kunnen genieten alsof het morgen allemaal voorbij zou kunnen zijn. En op Niels De Stadsbader.

ON-KUIS-HEID

Als jullie ergens grote kuis zouden mogen houden, waar zou dat zijn?

Joris: In alle hoofden. De borstel halen in al die psychische worstelingen, angsten, onzekerheden, waar veel mensen mee in hun hoofd zitten.

En misschien de spaarboekjes. Momenteel zit de wereld in mekaar als een monopoly spel, waarbij generaties spelers een vermogen hebben opgebouwd van miljarden, 99 van de hotels in bezit hebben, alle straten en infrastructuurvoorzieningen. Die moeten er niks voor doen, die erven dat gewoon. En jij hebt een garage en ge moet niets anders dan passeren en betalen aan hen. Wat voor spel is dat? Niemand zou zo monopoly willen spelen, maar wij wel. Jongens, veeg alles van tafel. Ieder 100 chips. En we beginnen opnieuw.

Joris: In mijn hoofd, de ruis, de zwarte gedachten, de faalangst, de onzekerheid, kan ik dat met dienstencheques weggrijpen?

Geef mijn hand terug / theater

JORIS VAN DEN BRANDE & JORIS HESSELS

ma 21 maa 2022

Damien Jurado laat zijn verbeelding de vrije loop.

‘Beschouw mijn muziek maar als water dat uit de kraan komt. Zodra het begint te stromen, valt het niet meer te stoppen’, zegt Damien Jurado. Dat verklaart meteen ’s mans hoge productiviteit. In de voorbije vijftientig jaar bracht hij al een twintigtal langspelers uit. En belangrijker nog: ze zijn één voor één de moeite waard.

DAMIEN JURADO
za 9 apr 2022

Jurado (49) is afkomstig uit Houston, Texas, maar kwam op zijn veertiende in ‘grungetown’ Seattle terecht. Als fervente skater raakte hij gefascineerd door de plaatselijke hardcorescene en een jaar later speelde hij bij een punkband. Toen hij op zijn 22ste bij het Sub Pop-label werd ingelijfd en muziek begon te maken onder zijn eigen naam, was hij echter al getransformeerd in een bedachtzame singer-songwriter. Zijn werk is persoonlijk, al betekent dat niet per se dat zijn liedjes uit zijn eigen leven gegrepen zijn. Jurado is een verhalenverteller die schrijft over wat hij kent, maar toch bij voorkeur zijn verbeelding de vrije loop laat. Zijn jeugd werd gekleurd door conceptplaten als Quadophenia en Dark Side of the Moon, en net als The Who of Pink Floyd beschouwt de Amerikaanse psychofolkartiest zijn lp’s elk als een afgerond geheel’.

Damien Jurado groeide op in een weinig stabiel gezin en als tiener zocht hij vooral houvast in films en tv-reeksen. Vandaag vormen die nog steeds zijn voornaamste inspiratiebronnen: ze leerden hem hoe een verhaal op te bouwen, prikkelden zijn gevoel voor humor en in zijn songs voert de zanger vaak personages op die hij jaren eerder op het witte doek of het blauwe scherm heeft leren kennen. Toch leeft Jurado niet met zijn hoofd in de wolken: hij zoemt in op het bestaan van gewone mensen en heeft de pest aan smartphones of sociale media. Hij sluit zich bewust af van de stroom aan nutteloze informatie die dagelijks op de wereld wordt losgelaten, omdat het de enige manier is om zijn gedachten helder te houden. Hij voegt ook zelden een tekstvel bij zijn platen, in de hoop dat het publiek daardoor aandachtiger gaat luisteren.

Sinds zijn 17de omarmt Damien Jurado het christendom. ‘God is aanwezig in alles wat ik doe’, onderstreept hij. Vandaar wellicht de vreemde combinatie van spiritualiteit en sciencefiction die de grondslag vormt voor zijn Maraqopa-trilogie, verschenen tussen 2012 en 2016. Op die platenreeks werkte hij intensief samen met de inmiddels overleden producer en multi-instrumentalist Richard Swift. Volgens Jurado hielp de laatstgenoemde hem muzikale grenzen te verleggen. ‘Richard was voor mij net zo belangrijk als George Martin voor The Beatles’, onderstreept hij. ‘Richard hielp me mezelf heruit te vinden. Sinds onze alliantie werd de sound van mijn platen minstens even essentieel als de kwaliteit van de songs’.

Van commercieel succes ligt Damien Jurado niet wakker. Tot twaalf jaar geleden combineerde hij zijn muzikale carrière zelfs nog met een baan als kleuterleider. Net als geestgenoten als Elliott Smith, Mark Eitzel of Neil Young bekeunt hij zich nooit over wat cool of hip is. Live doet hij dan ook geen moeite om zijn platen, waarop occasioneel echo’s weerklinken uit country, bossanova of indie-rock, getrouw te reproduceren. Geestesziekte komt in Jurado’s familie vaak voor. Geplaagd door een zware depressie ondernam hij in 2012 zelfs een poging om uit het leven te stappen. Toch wist hij zich, na twee gestrande huwelijken, uit het mentale moeras op te hijsen. Zijn creatieve veelzijdigheid houdt hem met beide voeten op de grond. Hij woont nu in L.A., waar hij ook actief is als kunstschilder, en heeft intussen een eigen platenlabel opgericht wat hem vanaf 2022 moet toelaten twee à drie langspelers per jaar uit te brengen. Er staat fans van Damien Jurado dus nog heel wat moois te wachten.

Dirk Steenhaut

Astrid, Teaterkafée

Van zingen, dansen en spelen, krijg je honger en op tournee kunnen de eentonige maaltijden al eens vervelen. **Kasper** wilde tijdens zijn eerste jaar sociaal-artistieke werking de deelnemers van circusatelier Woesh (15 minderjarige asielzoekers) vergasten op een heerlijk buffet maar zorgde ongewild voor het donkerste schaamrood op zijn eigen wangen. Niemand stak een vinger uit naar het buffet, zelfs niet nadat **Kasper** het goede voorbeeld gaf. Intussen weet hij elk jaar wanneer de ramadan valt. /// De gezelligste plakkers zijn volgens **Johan en Astrid** de Corsicanen van I Muvrini. Een maaltijd afsluiten met een aangrijpende samenzang is geen uitzondering. /// Wie eten en drinken zegt, zegt ook rider, het verlanglijstje van de artiesten. Daar weet **Anja** van de catering alles van: whisky, bananen, speciale dranken, ...

Eten en drinken

Je kan jezelf ook in de problemen steken bij het bedenken van een voorstelling. Vraag maar aan **Annelies** (programmatie theater), die een productie maakte met chocolatier Dominique Persoone. De attributen? Een massa kopjes, schaalpjes en kannetjes en dus de grootste afwas achter de schermen. “Na de voorstelling moesten we uren en uren afwassen. We hebben één keer alles laten staan tot de volgende dag, maar dat was echt geen goed idee. Alles was aangekoekt”. /// Hoofd technische dienst **Sebastiaan** was ooit de onzichtbaarste roadie voor Admiral Freebee. Om zijn volgende optreden te halen, moest **Sebastiaan** tussen 2 artiesten door de gitaarpedaal van de Admiraal van het podium oppikken. In het donker neemt hij de verkeerde pedaal mee, waarna hij opnieuw het podium op moet terwijl de volgende artiest al begonnen was. “Ik ben op mijn buik tot aan de juiste pedaal gekropen, voor een volle zaal en niemand heeft het gezien, zelfs mijn collega's in de regiekamer niet.” /// Onze techniekers worden soms ook ingeschakeld om artiesten te begeleiden achter de schermen. Maar dan moeten ze wel meekunnen natuurlijk. **Kurt** moest **Bart Peeters** de weg wijzen van het podium naar het balkon tijdens de show, maar die ontpopte zich tot de snelste sprinter. **Kurt** kon nauwelijks volgen en terwijl hij na het intermezzo stond uit te blazen in de coulissen, stond **Bart Peeters** alweer te zingen en te springen op het podium.

Achter de schermen

In de Iraanse film ‘There Is No Evil’ (Sheytan Vojud Nadarad) volgen we het verhaal van vier mensen in het Iran van vandaag.

Margriet, programmator film, legt uit waarom deze film, bekroond met de Gouden Beer van Berlijn in 2020, haar zo aangegepen heeft en waarom je moet komen kijken naar deze film.

Margriet: “De regisseur Mohammad Rasoulof is een Iraniër die door het regime veroordeeld is omwille van de films die hij maakt. ‘There Is No Evil’ begint heel eenvoudig. We zien een man die een gewoon leven leidt, we zien hem in zijn auto, samen met zijn vrouw, bankzaken regelen, op bezoek bij zijn moeder, hij helpt in het huishouden... ’s Nachts gaat de wekker af, hij kleedt zich en rijdt naar zijn werk, waar hij koffie zet en op een bepaald moment slaat dat doordeweekse tafereeltje om in iets gruwelijks, dat ik niet ga verklappen om niet te spoielen. Als toeschouwer ervaar je een schok omdat je die wending totaal niet verwacht. De man wordt door het regime tot ingrijpende daden verplicht en dat grijpt de toeschouwer bij de keel. De film doet je echt stilstaan bij de impact van zo’n regime op het dagelijks leven van op het eerste gezicht gewone mensen. En je stelt je de vraag ‘wat zou ik doen?’.”

There Is No Evil / di 29 maa om 20u
+ di 5 apr om 14u30

film
op dinsdag

De Spil Roeselare

voorjaar 2022

De
Andere
Film

de spil

Wij volgen de opgelegde covid-19 veiligheidsvoorschriften. Voor een update hiervan check onze website www.despil.be

film op dinsdag /
volledig filmprogramma
op www.despil.be

film

interview met regisseur Laura Wandel - Un Monde

“Veel mensen zullen zich in de film herkennen.

Hij is universeel.”

Hoewel het verhaal van ‘Un Monde’ van onze landgenote Laura Wandel weinig weg heeft van een sprookje, is het parcours van de film dat wel. ‘Un Monde’ won verschillende prijzen op prestigieuze festivals en is de Belgische Oscar-inzending. Wij belden de regisseur in de Estse hoofdstad Tallinn. De avond van ons gesprek zou ze de Grand Prix winnen op het Just Film Festival, een nevensectie voor jeugd- en kinderfilms van het Tallinn Black Nights Festival.

Kan je ons uitleggen wat de titel ‘Un Monde’ betekent?

Laura Wandel: “De oorspronkelijke titel was ‘La Naissance des Arbres’, maar de film is enorm geëvolueerd en tijdens de montage heb ik voor ‘Un Monde’ gekozen omdat die beter paste bij wat de film geworden was. ‘Un Monde’ kan slaan op de wereld van het kind, de wereld van de school, de wereld van Nora... Maar die speelplaats en alles wat zich daar afspeelt, is ook een echo van wat in de echte wereld gebeurt: territoriumconflicten, de nood om deel uit te maken van een groep, de nood aan erkenning.”

Voor de 6-jarige Nora koos je Maya Vanderbeque, die toen 7 jaar was. Het meisje speelt fenomenaal. Hoe heb je haar gevonden en hoe kan je een kind zo overtuigend laten spelen?

Laura Wandel: “We hebben zo’n 200 kinderen gecast en Maya was één van de eersten die we zagen. Ze is op me toegestapt en zei me dat ze al haar kracht wou geven voor deze film. Dat heeft me enorm ontroerd. En aangezien Nora het dragende personage is, was de keuze echt belangrijk. Bij Maya zag ik een grote wilskracht en voor de camera deed ze niet echt grote dingen, maar haar gezicht, haar gelaatsuitdrukking vertelden al zoveel dat ik meteen overtuigd was. Ze kon ook niet zwemmen, terwijl ze in de film leert zwemmen en voor mij maakte dat ook deel uit van ons werk. We hadden een sterke vertrouwensband. We gaven de kinderen geen scenario’s, maar vroegen een pop te maken van hun personage. Zo konden ze het onderscheid maken tussen zichzelf en hun personage. Daarna legden we een scène uit en vroegen we wat hun personage zou doen. Vaak was hun inbreng zo sterk dat ik mijn scenario herwerkte.”

Pesten blijft een actueel thema waar volwassenen niet altijd handig op reageren. Mogen we stellen dat ouders én leerkrachten de film gezien moeten hebben om beter te reageren op de situaties die je in de film verwerkt?

Laura Wandel: “Ik wil de volwassenen zeker niet be- of veroordelen met mijn film. Ik wilde vooral dat de kijker zich opnieuw inleeft in het kind dat voor het eerst naar school gaat en dat zich in een groep moet integreren en erkenning zoekt.”

Staande ovatie in Cannes, diverse prijzen én de Belgische Oscar-inzending. Hoe verklaar je dat succes?

Laura Wandel: “Ik denk dat veel mensen zich in de film zullen herkennen en dat hij universeel is. Hij kreeg o.a. de Publieksprijs in China. Zo’n dingen raken me enorm.”

“Een Belgisch debuit van wereldklasse, met piepjonge acteurs die uitblinken in naturel.”

**** De Morgen

Un Monde / di 8 feb om 20u

‘Promise me’
is een
dansvoorstelling
vol energie.

Opgedragen aan
de roekelozen, de
ongetemden en
de dapperen.

Het is de zomer van 2020, de eerste lockdown is net voorbij. Kabinet k organiseert een workshop ‘still playing’ but different. 2 weken improviseren zonder naar een voorstelling toe te werken.

Kabinet k zag de eindeloze energie van de kinderen en de drang om zich te smijten tijdens de workshop. Zo ontstonden de eerste ideeën voor ‘Promise me’: een wakkere nieuwsgierigheid, een overgave aan ‘wij, hier en nu’.

In ‘Promise me’ zie je 7 dansers en een muzikant op het podium. Er wordt nauwelijks gesproken. De dansers spreken met hun lichaam. Kijken naar dans kan je vergelijken met het kijken naar een schilderij of het lezen van een gedicht. De betekenis ervan kan voor iedereen verschillen. Het roept vragen op of zet je aan het denken. Je mag kijken en voelen in plaats van proberen te begrijpen.

Ilena 11 JAAR

In de ruimte waar we repeteren kan ik dingen doen die ik thuis niet zou kunnen en mogen. Zoals balanceren op een hoge vensterbank. Of stenen opgooien vlak boven mijn hoofd. Superleuk vind ik dat.

Thuis doe ik ook soms gevaarlijke dingen, maar dan stiekem.

Beloftes nakomen vind ik belangrijk. Vooral deze: belooft me om eerlijk te zijn.

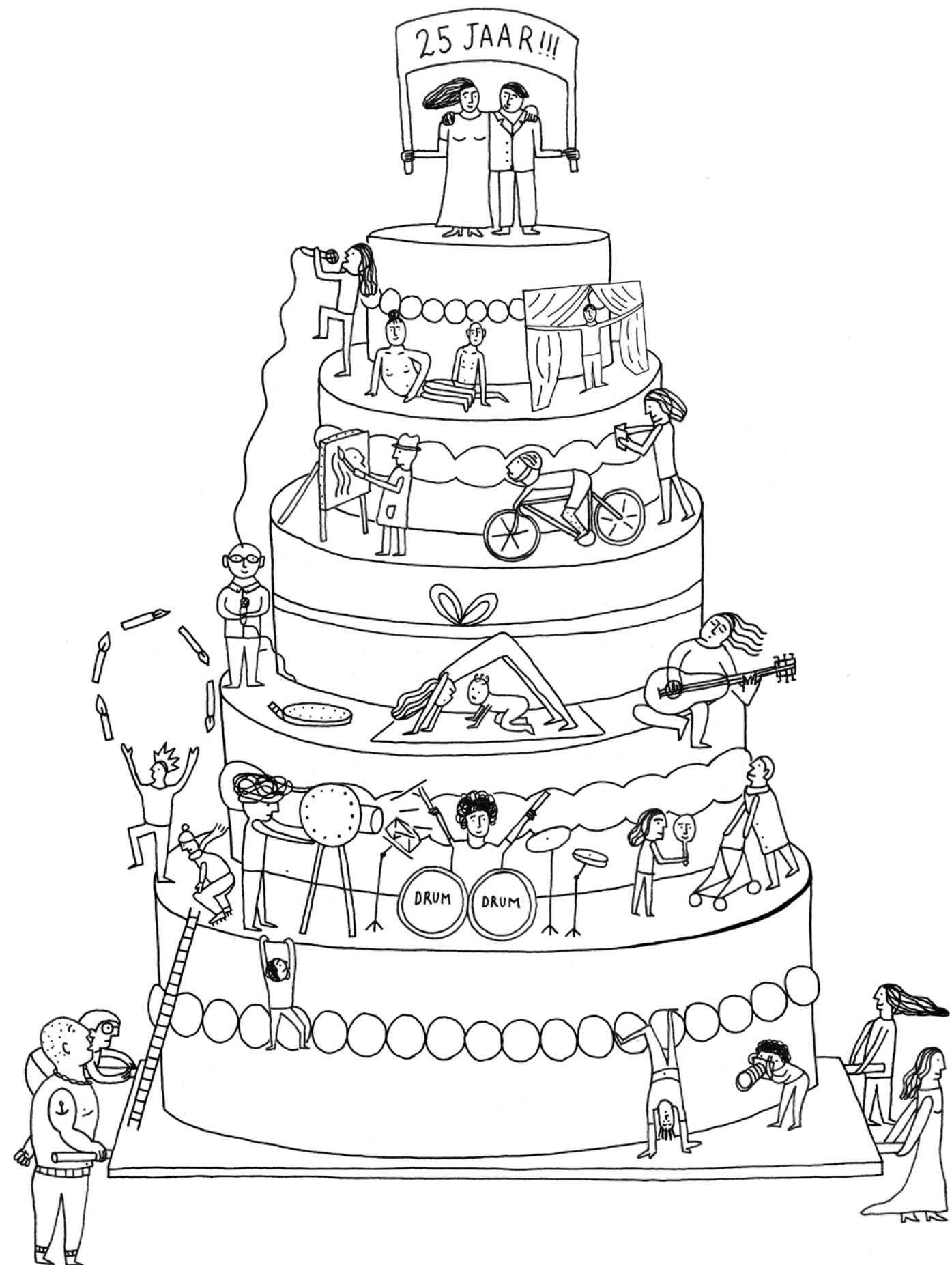
Promise Me
KABINET K
zo 6 feb 2022 / vanaf 8 jaar

Achter de schermen

Al van bij de opening in 1997 werd de stressbestendigheid van onze medewerkers op de proef gesteld. Bij de opbouw van de openingsexpo van Isidoor Goddeeris herinneren Griet en Bieke zich dat alle stoelen voor de grote zaal nog in de foyer stonden. Goed voor de grootste workout onder collega's: allemaal samen sjuwden ze de stoelen naar de schouwburg zodat de werkmannen ze konden installeren. "Met man en macht. Er werd hard gewerkt, maar er werd ook veel plezier gemaakt," vertelt Griet. /// Anja vertelt dat Joyce de witte kleren van een dansvoorstelling moest wassen en één rood kledingstuk vergat. De heetste kookwas kunnen zij dus op hun naam schrijven, maar helemaal wit zijn de hemden niet meer geworden. /// Een stroompanne zorgt niet per se voor stress, weet baliemedewerkster Sandra. Op een vroege lenteavond in februari viel de stroom een halfuur voor het optreden van de Flying Pickets uit. Alle baliemedewerkers staken samen theelichtjes aan en zorgden zo voor het gezelligste licht in de duisternis.

kleur mij

Rob, boekhouding

Voor hete vuren

In onze rijke geschiedenis hebben we wel vaker voor hete vuren gestaan. Eén keer zelfs letterlijk, weet Els (ondersteuning programmatie) nog. Haar spannendste avond was tijdens een optreden van Hans Liberg in 2017. Tijdens de pauze was er plots rook in de foyer. Meteen werd de brandweer verwittigd, die besliste de zaal te ontruimen. Maar Els kreeg het vooral warm bij de gedachte het podium op te moeten om door een megafoon de toeschouwers te moeten aanspreken. Gelukkig bracht de intercom aan het ont-haal soelaas. /// Boekhouder Rob was getuige en helpende hand bij de spectaculairste interventie. Nadat een vrouw onwel geworden was in de zaal, kwam de brandweer snel ter plaatse maar besloot een MUG-arts te bellen. Alle MUG-ploegen waren bezet, waarna een helikopter vanuit Brugge kwam overgevlogen. “We dachten dat hij aan het H. Hart ziekenhuis zou landen, maar we merkten dat hij aanstalten maakte om hier te landen. We hebben met een paar techniekers de straat afgezet en de helikopter is voor de deur geland. Er waren zelfs verschillende wagens wegge-rold.”

“We organiseren maandelijks volksvergaderingen, waar iedereen kan bij aansluiten”

25 jaar De Spil, da's 25 jaar cultuur. Cultuur met een grote en met een kleine c. Want als cultuurhuis heb je natuurlijk ook een maatschappelijke rol te vervullen. Dat is één van de taken van het team Sociaal-artistieke Projecten, die onder de Publiekswerking valt. Wij vroegen Kasper, een van de bezielers, wat deze projecten precies inhouden.

Kasper: “We zorgen ervoor dat alles wat er gebeurt op cultureel vlak in Roeselare alle lagen van de bevolking bereikt. We waken erover dat ons aanbod zich niet alleen richt tot de klassieke cultuurliefhebber, maar ook een alternatief publiek bereikt, of moeilijk bereikbare groepen. We willen zo breed mogelijk gaan.”

TUIN DER LUSTEN

“De voorbije tien jaar werkte ik op het project ‘De Tuin der Lusten’, een participatieve kunstpraktijk die begonnen is als sociaal-artistiek project. Een project heeft een duidelijk begin en einde, maar na de eerste drie projectjaren merkten we dat het een duurzame werking geworden was. Nu hebben we eenmaal per jaar een presentatiemoment. Dat kan een parade zijn, een festival, een openluchttheater, enzovoort. Het is dus iets zeer dynamisch. Dat komt onder andere omdat we het niet door één iemand laten aansturen. We organiseren maandelijks volksvergaderingen, waar iedereen kan bij aansluiten. Die groep is heel divers en daardoor krijgen we dus telkens een ander resultaat en een andere formule.”

CULTUURNOMADEN

“Voor de komende tien jaar gaan we werken aan onze mobiele cultuurwerking. De eerste tien jaar hebben we ons gericht op de stadskern, omdat de kansarmoede volgens de meeste indicaties zich daar situeert. Maar nu merken we dat er ook in de stadsrand heel wat wijken, straten en pleintjes zijn waar cultuur niet doorsijpelt. Het lijkt ons dus een fijne uitdaging om heel die participatieve praktijk die we opgebouwd hebben met De Tuin der Lusten mee te nemen in de denkoefening van hoe we daar een soort nomadische cultuurwerking kunnen opzetten. Ons dossier werd intussen goedgekeurd door de Vlaamse Overheid en heet Remorc. We denken aan omgebouwde aanhangwagens die kunnen gebruikt worden als podium, cinemadoek, infostand, mobiele keuken, noem maar op. De mogelijkheden zijn onbeperkt en voor de concrete invulling zullen we opnieuw volgens hetzelfde principe te werk gaan, dat wil zeggen zo veel mogelijk mensen raadplegen. Het uiteindelijke doel is om cultuur tot in de achtertuin van de mensen te krijgen.

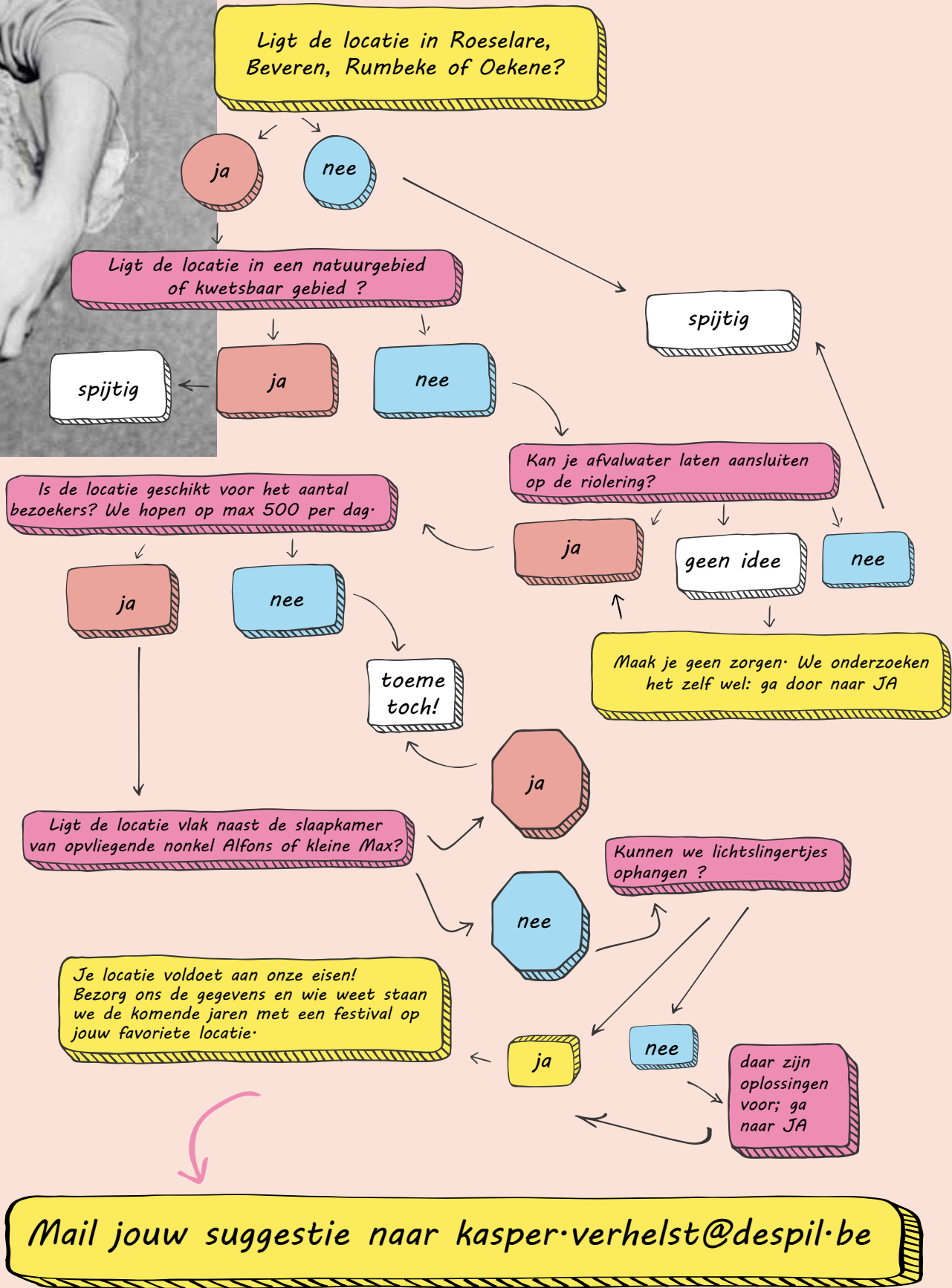

Kasper,
de bezieler van
De Tuin Der Lusten

gezocht!

De komende jaren willen we met de Tuin der Lusten de hort op, de stadsrand verkennen met een knapzak vol cultuur: onbekend terrein opzoeken, langs verdoken pleinen en vergeten wijken.

Ken jij verborgen plekjes in de stad?

Alexander Vantournhout

Alexander Vantournhout en z'n gezelschap not standing geven sinds jaar en dag de maat aan voor creatieve circo- en choreografie in België en buitenland. Als cultureel ambassadeur #VANRSL is De Spil hem zeker niet vreemd. Met Contre-jour brengt hij z'n achtste voorstelling op ons podium, al doet hij dat dit keer van langs de zijlijn.

Bij deze voorstelling stap je voor het eerst volledig in de rol van choreograaf. Vanwaar die keuze?

Alexander Vantournhout: "Na een reeks voorstellingen waarbij ik zelf telkens op de voorgrond stond, voelde dit aan als het juiste moment om eens een stap terug te zetten en de choreografie van op afstand te coördineren. Het is een uitgepuurd concept dat veel precisie vereist en dan is het soms beter om het geheel van buitenaf te bekijken. Voor 'Contre-jour' werk ik samen met vijf vrouwelijke performers, wiens lichamen zodat het tegenovergestelde van het mijne zijn: klein en fijn ten opzichte van mijn flinke twee meter. Puur om die verfijning nog meer naar voren te brengen."

Welke betekenis zit er achter de naam 'Contre-jour'?

Alexander: "Je vertaalt het letterlijk als 'tegen de dag', wat ik wel iets rebels vond hebben. Maar het is voornamelijk het Franse woord voor de fotografische term tegenlicht. Fotografeer je in de richting van fel licht of tegenlicht, dan zal enkel het silhouet van het onderwerp zichtbaar zijn. En daar draait het bij deze voorstelling om: silhouetten. 'Contre-jour' is een abstract werk dat focust op dans en zang, met slechts een minieme knipoog naar circus. De danseressen verplaatsen zich in het zand en begeleiden elkaar doorheen de performance."

Hoe is het idee ontstaan om met een zandvlakte te werken?

Alexander: "De kernboodschap die ik met 'Contre-jour' wil meegeven, is dat we ons te weinig bewust zijn van de sporen die we nalaten. Daarmee bedoel ik niet alleen de stappen die we fysiek zetten en ons ontgaan omdat we vandaag doorgaans op verharde ondergrond wandelen, maar evengoed de ecologische impact die ieder van ons heeft. We gooien vaak van alles weg zonder erbij stil te staan wat er uiteindelijk allemaal op de afvalstapel belandt. Dat idee van sporen achterlaten tracht ik te visualiseren in een sfeervol stuk dat speelt met de essentie van choreografie: schrijven met bewegingen. 'Contre-jour' is vrij voor interpretatie. Voor de ene toeschouwer gaat het over reizen, voor de andere louter over locomotie. Samenwerking is ook een belangrijk thema. Eén danseres tekent bijvoorbeeld een spoor in het zand, waarlangs de rest kan bewegen. De grote zandbak die we op scène gebruiken, staat trouwens opgesteld in Roeselare, waar we ook met de hele groep repeteren."

Geeft het je een boost om je werk in je thuisstad te etaleren?

Alexander: "Het is altijd fijn om in een vertrouwde omgeving je ding te kunnen doen. Achttien jaar geleden stond ik nog als kleine circusfanaat met mijn diablo te jongleren op het podium van De Spil. Ik deed toen mee aan Kunstbende, een talentenjacht voor jongeren tussen 13 en 19 jaar. Waar ik geïndigd ben, weet ik niet meer maar de liefde voor kunst en expressie heeft er duidelijk altijd ingezet."

Je vindt mij binnenkort ook nog met een andere voorstelling in Roeselare. 'Snakearms' is een korter stuk van zo'n twintig minuten rond tactiliteit. Ik liet me inspireren door zaken die omwille van corona verdwenen zijn, zoals handen schudden en lichamelijk contact in het algemeen."

Waarom loont het volgens jou zeker de moeite om er op 16 februari bij te zijn?

Alexander: "Het is een gelegenheid voor introspectie en voor intense beleving. 'Contre-jour' maakt geen gebruik van technologie: de installatie ontplooit zich voor je ogen met live dans en zang om de betrokkenheid bij het verhaal zoveel mogelijk aan te moedigen. Het ingetogen karakter en de atypische manier van dansen maken van deze voorstelling iets anders dan je van 'not standing' gewoon bent."

"Bewegingen in het zand symboliseren de sporen die we nalaten."

Contre-jour / dans
ALEXANDER
VANTOURNHOUT /
NOT STANDING
wo 16 feb 2022

Griet en Sandra, balie

Dat waren tijden

We kunnen het ons vandaag niet meer voorstellen, maar in de beginjaren kon nog overal geroookt worden, tot in de regiekamer toe! Maar de dichtste mist, die hing in het 'hok' dat dienst deed als onthaal. /// In het pre-digitale tijdperk was de lancering van de nieuwe seizoensbrochure telkens weer een feest, mijmert Sofie. Dat zorgde voor de bijna langste wachtrijen - soms tot aan het zwembad - van mensen die meteen hun voorstellingen wilden vastleggen. Er werd zelfs rondgegaan met koffie en koffiekoeken om het wachten draaglijker te maken. /// Bloemen geven na een voorstelling, behoort ook tot het verleden. Tot opluchting van alle baliedames, die zich allemaal de fleurigste misverstanden herinneren: te vroeg opkomen, of te laat, of aan de verkeerde kant. Gelukkig waren stagiairs of jobstudenten vaak gewillige slachtoffers. /// Margriet van de filmprogrammatie heeft ongetwijfeld het meest nostalgische gevoel. Want nu worden films digitaal geprojecteerd, maar vroeger was dat op pellicule. Gigantische filmspoelen moesten nog ter plaatse gemonteerd worden en elke film brak minstens twee keer tijdens de vertoning. Dat waren nog eens tijden!

theater

zo 16 jan do 20 jan	TG VAGEVUUR MAAIKE CAFMEYER & PETER DE GRAEF
do 20 jan	ANNELIES VAN HULLEBUSCH
ma 7 feb vr 11 feb	HET NIEUWSTEDELIJK GINA BEUK, IRIS DONDEERS, PATRICIA KARGBO EN LUCIE PLASSCHAERT
za 19 feb do 24 feb vr 4 maa do 10 maa vr 18 maa ma 21 maa	THEATER MALPERTUIS SKAGEN THOMAS JANSSENS COLLECTIEF ELAN(D) PASCALE PLATEL JORIS VAN DEN BRANDE & JORIS HESSELS ONTROEREND GOED SIEN EGGERS & FRANK FOCKETYN
vr 1 apr do 7 apr	CHARLOTTE BOUCKAERT
vr 22 apr	
vr 6 mei	STEVE SALEMBIER / LOD

dans

wo 2 feb zo 6 feb wo 16 feb	ALBERT QUESADA KABINET K / 8+ ALEXANDER VANTOURNHOUT / NOT STANDING
ma 7 maa	EASTMAN/SIDI NIEUWE DATA LARBI CHERKAOUI
do 14 apr	KOEN DE PRETER

familie

zo 9 jan	KOPERGIETERY & DOBLE MANDOBLE / 6+
zo 16 jan zo 6 feb zo 13 feb	SPROOKJES EN ZO / 5+ KABINET K / 8+ PANTALONE & BRYGGEN / 6+
zo 27 feb	HANNEKE PAAUWE & DE STUDIO / 8+
do 3 maa zo 20 maa	NIJNTJE DE MUSICAL MUZIEKTHEATER DE KOLONIE / 4+
za 2 apr zo 10 apr ma 18 apr zo 12 juni	SPROOKJES EN ZO / 3+ KAPITEIN WINOKIO / 3+ 4HOOG / 3+ COMPAGNIE BARBARIE / 7+

circus

zo 9 jan	KOPERGIETERY & DOBLE MANDOBLE / 6+
za 26 maa	THERE THERE COMPANY
wo 30 maa za 2 apr wo 4 mei	BE FLAT SPROOKJES EN ZO / 3+ CIE LE CIRQUE DU BOUT DU MONDE
do 5 mei vr 13 + za 14 + zo 15 mei	ASHTON BROTHERS CIRCUS RONALDO / 7+

comedy

do 13 jan do 20 jan	STIJN MEURIS MAAIKE CAFMEYER & PETER DE GRAEF
vr 21 jan za 22 jan	NIGEL WILLIAMS KAMAGURKA & HERR SEELE
vr 4 feb wo 9 feb	ELS DE SCHEPPER BERT GABRIELS, SIDEKICKS, JOHNNY TRASH & JEROEN VERDICK
za 12 feb vr 18 feb vr 25 feb wo 9 + do 10	DAVID GALLE HENK RIJCKAERT LIEVEN SCHEIRE + vr 11 maa WOUTER DEPREZ
do 17 maa vr 18 maa zo 3 apr vr 15 apr do 21 apr za 30 apr wo 4 mei	STEVEN GOEGEBEUR PASCALE PLATEL JAN JAAP VAN DER WAL PIV HUVLUV NIEUWE DATA PIETER VERELST AMELIE ALBRECHT CIE LE CIRQUE DU BOUT DU MONDE
do 5 mei za 14 mei	ASHTON BROTHERS THOMAS SMITH

concerten

do 13 jan za 29 jan	WIM OPBROUCK PAARD. + BANDER CHING @TRAX
za 12 feb zo 20 feb vr 25 feb za 26 feb wo 9 maa vr 11 maa za 19 maa do 31 maa zo 3 apr za 9 apr wo 20 apr vr 22 apr vr 29 apr zo 1 mei za 7 mei do 12 mei	KIEFER @TRAX SOULSISTER JAN VERSTRAETEN @TRAX Moonchild @TRAX LINA_RAÜL REFREE NORDMANN @TRAX ADMIRAL FREEBEE BRIHANG PETER BRODERICK DAMIEN JURADO TORD GUSTAVSEN TRIO MILOW FLIP KOWLIER @TRAX HANIA RANI MEROPE LUCAS VAN DEN EYNDE, TINE EMBRECHTS & NELE BAUWENS
vr 13 mei	SHHT @TRAX

klassiek

vr 7 jan	NATIONAAL ORKEST VAN BELGIË
do 17 feb	SYMFONIEORKEST VLAANDEREN + ESTONIAN PHILHARMONIC CHAMBER CHOIR
za 2 apr	BRUSSELS PHILHARMONIC

aperitiefconcert zo 6 maa	DESGUIN KWARTET / VIK VANDAMME
zo 19 juni	SYMFONIEORKEST VLAANDEREN / JAKOB KORANYI
matinee zo 16 jan zo 13 feb	TG VAGEVUUR PANTALONE & BRYGGEN / 6+
zo 8 mei	ATANERES ENSEMBLE / JEROEN LENAERTS
zo 15 mei	JAN DECLEIR / ENSOR STRIJKKWARTET

literatuur

wo 18 mei	DELPHINE LECOMPTE & MAURO
-----------	------------------------------

film

di 11 jan di 18 jan di 25 jan	LES INTRANQUILLES TITANE THIS IS NOT A BURIAL. IT'S A RESURRECTION!
di 1 feb	THE WORST PERSON IN THE WORLD
di 8 feb di 15 feb di 22 feb di 1 maa di 8 + 15 maa	UN MONDE DEAR COMRADES QUO VADUS AIDA ? THE FRENCH DISPATCH MADRES PARALELAS
di 15 maa di 22 maa di 29 maa + 5 apr	MINARI LA CIVIL THERE IS NO EVIL
di 5 apr di 12 apr di 19 apr di 26 apr	THE NEW GOSPEL VORTEX TRE PIANI LICORICE PIZZA
stuutjes en cinema zo 23 jan	MIJN MOEDER IS EEN GORILLA 5+
ma 28 feb	MUIZEN GAAN NAAR DE HEMEL 6+ / JEF
ma 28 feb di 1 maa	CAPTAIN NOVA 7+ / JEF DE BESTE VERJAARDAG ooit 4+ / JEF
di 1 maa	DE GEBROEDERS SCHIMM 9+ / JEF
zo 13 maa zo 13 maa	ENCANTO 6+ SPACE BOY 9+

expo

6 mei > 5 juni Nick Ervinck
www.terposterie.be

**Programma onder voorbehoud
van wijzigingen.
Updates op www.despil.be**